

Ohlášky – neděle 1. 6. 2025

Dnes prožíváme **7. neděli velikonoční.**

- Úterý 3. 6. – **Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků**
- Čtvrtek 5. 6. – **Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka**
- Příští neděle 8. 6. 2025 bude **Slavnost Seslání Ducha Svatého** – končí doba velikonoční.
- Ve středu 4. 6. 2025 v **7:00** bude mít mši sv. v našem kostele **P. Roman Depa**, který navštíví Lovosice se školní skupinou. Zájemci jsou zváni se zúčastnit. **16:30 MŠE SV. NBUDE**
- V pátek 6. 6. 2025 od 17:15 **malá zahradní slavnost – podělování účinkujícím a dobrovolníkům Noci kostelů** a dalších akcí – zveme vás všechny, kdo jste se podíleli na přípravě a průběhu odpoledne a večera. **Prosím neostýchejte se a přijďte. Neformální setkávání jsou nedílnou součástí spolupráce a budování společenství a podmínkou harmonického průběhu dalších akcí.**
- V pátek 13. 6. 2025 v 18:00 **Milešov – chvály před kostelem sv. Antonína z Padovy**. Pojdte si někde odpočinout na opuštěné místo.
- 15.6.2025 **14:00** poutní mše sv. v Sulejovicích a následně **malé posezení před kostelem**. Ranní mše sv. v **8:00** tuto neděli nebude.
- 20.6.25 18:00 poslední letošní Chvály – u Sauny v přírodě.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořík SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 27 (2025)
1. 6. 2025

7. neděle velikonoční

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

55. Modlete se společně a v tichu (Pojďte do ústraní)

Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všecko, co činili a učili. Řekl jim: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech míst sběhli a byli tam před nimi. (Marek 6,30–33)

Touto prostou větou Kristus požádal apoštoly, aby vystoupili z davu a unikli nekonečným prosbám a žádostem o uzdravení. Muselo to být hrozně stresující. Lidé se tlačili, aby slyšeli, co se mluví, nebo aby dosáhli uzdravení. „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!“

Srdce k srdci

Abychom prožívali Boží přátelství a lásku, naléhavě potřebujeme vést s Pánem dialog, cítíme neustálou potřebu stáhnout se z davu a osvobodit se od každodenních úkolů. Bůh potřebuje náš čas. Umístil nás do času, abychom prožívali svůj život, a nutně náš čas potřebuje. Je to čas na přátelství, čas, kdy si můžeme říct, jak se máme rádi, a to zvlášť v tichu. Abychom toto Boží přátelství a lásku neustále rozvíjeli, v každý okamžik, ve dne i v noci, můžeme se oddat vztahu „od srdce k srdci s Bohem“. Moc se mi líbí tohle vyjádření svatě Terezie, která říkala, že modlitba je „od srdce k srdci s Bohem“. Spojujeme se přímo s ním. Můžeme to udělat v kteroukoliv denní dobu. Je to askeze, která umožňuje naplnit Kristovo „bez ustání se modlete“. Připojit se k Božímu srdci znamená modlitbu v každý okamžik, která by pro nás měla být přirozená, protože je to velmi krásné. Bůh v nás je přítomen v každý okamžik našeho dne. V těžkých chvílích, ve chvílích radosti i v okamžicích bolesti. Měli bychom se také systematicky zastavovat kvůli Bohu, a to kromě těch okamžiků, které Bohu věnujeme během dne. Myslím, že Bůh zvlášť ocení, že se vytrhneme z denního shonu, abychom získali čas. Myslete na to, kolik času věnujete člověku. Když dáte svůj čas a pozornost člověku, který s vámi skutečně potřebuje mluvit, vypnete mobilní telefon, nereagujete na žádnou další komunikaci, se vším přestanete a jste cele přítomni pro toho druhého. Bůh potřebuje, abychom si pro něj cíleně vyhradili čas. Bohu musíme nabízet ticho jako dar. Bůh tuto oběť našeho mlčení ocení. Obětujeme mu své ticho, je vnímavý k této řeči přátelství a lásky. Ježíš to pro svého Otce dělal. Často se vzdálil do hor a modlil se k

Bohu. V celém evangeliu je nám příkladem v dialogu s Otcem. Vyhrazoval si pro něj čas. My lidé máme tisíc možností, jak s Bohem rozmlouvat. Občas jsem ve skupinkách mladých nebo už ne tak mladých viděl, jak společně dlouho mlčí. Naše mše jsou často příliš hlučné. Modlíme se, to je hlavní. Ale vadí mi, jak málo prostoru věnujeme společnému mlčení při eucharistii. Všiml jsem si, že Boží dech vane při eucharistii, když necháme přítomné několik minut v naprostém tichu. Kristus řekl: „Kde se shromáždíte v mém jménu, jsem uprostřed vás.“ Pokud mu věnujeme prostor v čase a mlčení, máme skoro fyzický pocit jeho přítomnosti.

Miliony spojení

Okamžiky nádherného mlčení prožívaly davy mladých lidí během Světových dnů mládeže. Nejpůsobivější chvíle, kterých jsem během těchto dnů byl svědkem a které jsem prožíval, byly ty, kdy se mladým podařilo mlčet. Desítky tisíc mladých lidí, kteří mlčí, to je ohromný dojem. Na Světových dnech mládeže byly ohromné davy a mlčely. Nic to nenarušilo. Naprosté ticho ve velkém množství lidí, to je jedna z nejkrásnějších a největších modliteb, které můžeme Bohu věnovat. Většinou má člověk potřebu se vyjadřovat, mluvit. Ve společně prožívaném mlčení probíhá zároveň tisíce individuálních spojení s Bohem, které vytvářejí velkou sílu. Toto mlčení znamená: „Pane, teď máš veškerý prostor, nemluvíme, nic neříkáme, posloucháme tě, oceňujeme tvou přítomnost, milujeme tě a ctíme.“ Je to mlčenlivý dialog dvou partnerů, kteří se mají rádi a kteří už nechtějí ani mluvit, jen se na sebe dívají. Pro zamilované je to velká chvíle, protože spolu zvláštním způsobem rozmlouvají, aniž by mluvili. Když chceme vstoupit do modlitby, je třeba naslouchat Bohu prostřednictvím druhých. Když druhé opomíjíme, slyšíme je, ale neposloucháme, nic mezi námi neproběhne. Druhému skutečně naslouchat znamená hluboce naslouchat Bohu. Toto vnímání druhých je pro křesťana neomezenou modlitbou. Vlastně se modlíme tak, jak žijeme. Když si vyhradíme prostor pro Boha, pak bude naše modlitba vyslyšena, my budeme bažít po další modlitbě a v každodenním životě budeme druhým naslouchat. Přirozeně budeme Boha mít stále na zřeteli, protože s ním budeme vést neustálý dialog. Budeme s ním prostřednictvím druhých a v každém prostoru, který mu věnujeme. Bůh stále potřebuje náš čas. Přestože se ve své věčnosti může času jen smát. *(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 5. kapitola Posiluj svou spiritualitu)*

Texty k rozjímání – 7. týden velikonoční

Neděle 1. 6. – Jan 17,20-26: „Aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich...“ Boží láska mezi Otcem a Synem je Duch svatý, není to věc, cit, emoce, ale někdo – božská osoba, ten, který tepe Božím životem. Tento dar nám Ježíš vyprošuje. Snaží se nás tak vtáhnout do Božího života. To jde? Ale vždyť to je cíl celé Ježíšovy mise: abychom měli účast na radosti, plnosti Božího života. To není teorie, hezké čtení k nedělní kávě, ale skutečnost, která mnohým lidem dala sílu vydat se pro Boha, evangelium, hlásání naděje i na smrt. K tomu jsme dnes pozváni!

Pondělí 2. 6. – Jan 16,29-33: I když mě provázejí soužení, chci si Kristova slova častěji uvědomovat. Jen tak si udržím dobrou mysl, a mohu ji dokonce šířit dál!

Úterý 3. 6. – Jan 17,1-11a: Naše náboženství ať je především vztah – nejde ani tak o vědomosti, ale o hluboký, bytostný vztah a splnutí s Ježíšem. I za mě osobně prosil před svým utrpením...

Středa 4. 6. – Jan 17,11b-19: S Ježíšovým osudem nás spojuje to, že žijeme ve světě, ale ze světa nejsme. Unést toto napětí je možné, žijeme-li v Pravdě. A na nic si nehrajeme.

Čtvrtek 5. 6. – Jan 17,20-26: Ježíš nás láskyplně vtahuje do svého vztahu k Otci. Třebaže jsme každý „jinak stavěný“. Pokud se poddáme, budeme tvořit tu jednotu, jakou právě On chtěl.

Pátek 6. 6. – Jan 21,15-19: Jen tomu, kdo opravdově miluje, svěřil Pán své drahé. Tenkrát tomu předcházelo i zapření, několik palčivých otázek. Nenastavili jsme my lidé kritéria pro službu v církvi trochu jinak?

Sobota 7. 6. – Jan 21,20-25: Takovými knihami, které vše neobsáhnou, má být celý náš život! Mnozí lidé už ani moc knihy nečtou...

Neděle 8. 6.

1. čtení: **Sk 2,1-11**

žalm: **Žl 104,1ab+24ac.29bc-30.31+34**

2. čtení: **Řím 8,8-17**

evangelium: **Jan 14,15-16.23b-26**